

[Frode Jakobsen.]

modstandsbevægelsen. Det har jeg slet ikke gjort. Jeg har aldrig talt om deres nationale kamp sammenlignet med vores, det er en sammenblanding af to forskellige ting. Jeg har talt om en teknisk lighed. Jeg har hævdet, at når så få med så dårlige våben alligevel klarer sig så godt over for så mange med så gode våben, så skyldes det noget, som er fælles for modstandsbevægelsen i Danmark og FNL i Vietnam: at de må have befolkningen bag sig. Det er ikke en påstand, men det er en slutning, den eneste forklaring på krigens gang.

Både hr. Erik Kragh og hr. Per Federpiel talte om antiamerikanisme. Jeg synes, at det er et grimme ord, det minder om McCarthy. Der er naturligvis nogen, der kritiserer Amerika af andre grunde, og som er glade ved en lejlighed til at falde over USA, men jeg fremhævede, at vor bekymring kun har vægt, hvis amerikanerne kan tro på, at den er ærlig. Men min erfaring er, at hvis man prøver på at være objektiv, så bliver man beskyldt for at tage kommunisternes parti af dem, der til 100 pct. tager amerikanernes parti. Jeg tager aldeles ikke hverken Kinas eller Nordvietnams eller Vietcongs parti mod amerikanerne, men jeg siger, at Amerikas velmente politik fører os alle sammen i fordærv, og det er ikke meget forskelligt fra det, de mest frisindede — og jeg mener også de klogeste — amerikanere siger.

Jeg mener ikke, at der er sagt klogere ord om den fare, der truer Amerika, end Walter Lippmanns: at Kina er gået fra nederlag til nederlag i Asien og i Afrika, at det har én eneste stor sejr at notere, og det er, at det er lykkedes kineserne at holde verdens stærkeste militærmagt fast i Vietnams morads. Derfor må man spørge sig selv: hvem har interesse i, at den krig bliver ved? Kina må være interesseret i at blive ved med at holde verdens stærkeste militærmagt fast i Vietnams morads og lade den bløde dér, bløde menneskeliv og milliarder, og miste sympati, især sympati i Asien, Afrika og Latinamerika. Det er Kina, der hidtil som den eneste har vundet den krig og vundet uden at affyre et skud; det synes jeg er det afgørende.

Det er jo ikke ideerne, der skiller os, dem har vi oven i købet fælles med USA; det

er en uenighed om en politik, som jeg mener virker mod sin hensigt, som fremmer den udvikling, den ville bremse, som ødelægger den udvikling mod frihed og demokrati, den ville fremme, og det synes jeg i og for sig, at kendsgerningerne viser.

**Erik Kragh:** Jeg skal ikke forlænge debatten ret meget, men jeg synes dog, jeg må gøre et par enkelte bemærkninger til hr. Frode Jakobsen og hr. A. C. Normann.

Når hr. Frode Jakobsen hævder, at min brigade går fra nederlag til nederlag, så kunne man måske også sige, at medens hr. Frode Jakobsens brigade er den aktive, den højt talende brigade, så er min brigade den tavse brigade; det er nemlig alle de mennesker i landet, som følger med i alt dette her, og som i og for sig vel nok har samme synspunkter som dem, jeg har, men som ikke giver udtryk for dem, som siger til sig selv, når de læser en kronik eller et eller andet: ham kunne du egentlig skrive et brev til, men det kan jeg gøre i morgen — og så bliver det ikke til noget. Derfor er jeg nu ikke så sikker på, at hr. Frode Jakobsens brigade er så forfærdelig meget større end min brigade; og om vi går fra nederlag til nederlag, ja, det er jo altså en skønssag. Jeg tror, hr. Frode Jakobsen har antydnet ved flere lejligheder, at når jeg har taget det standpunkt, jeg har, er det, fordi jeg mener, vi skal være loyale over for De Forenede Stater og derfor følge deres politik. Det falder øjensynlig ikke hr. Frode Jakobsen ind, at man også kan tro på det, man siger, at man også kan tro på, at her står meget på spil for den frie verden og dermed også for vort eget land. Det bringer mig ind på, at hr. Frode Jakobsen ved et par lejligheder har mindet om McCarthy og McCarthyismen; jeg er enig med det ærede medlem i, at der er en McCarthyisme herhjemme, men den er med modsat fortegn. Det er således, at man snart ikke har lov til at nævne, at kommunisterne står bag noget. Man har ikke lov til at mene, at USAs politik er rigtig, man har ikke lov til at fremsætte visse meninger, uden at man bliver overfaldet og stenet, åndeligt talt.

Hr. Frode Jakobsen siger, at der ingen kinesiske soldater er hverken i Nord- eller Sydvietnam. Det er rigtigt nok. Men det er